

[Hauch.]

høje Folketings Udvalg — i hvert Fald kritiserede det ærede Medlem Bestemmelser, det indeholder, og som har til Formaal at sikre, at de af Rigsdagen vedtagne Love er af den rette grundlovmæssige Karakter. Det ærede 4de Medlem for 4de Kreds gik imod dette med en for et radikalt Medlem, forekommer det mig, meget mærkelig Begrundelse. Det ærede Medlem begrundede nemlig sin Kritik med, at man jo i Ministerierne havde den fornødne juridiske Bistand til at faa fastslaet, hvorvidt man i Lovgivningen kom ud i noget, som ikke helt og fuldt kunde siges at være grundlovmæssigt. Jeg havde ikke ventet, at det ærede Medlem vilde skyde Administrationens Jurister ind som den egentlige Sikkerhed for Grundlovmæssighed, idet det jo dog er givet, at de Jurister, der sidder i Administrationen, er Tjenestemænd under den paagældende Minister og i Virkeligheden handler fuldt ud efter *hans* Ordre og under *hans* Ansvar. Naar det ærede Medlem i det hele taget er inde paa Tanken om, at det kunde være naturligt at skaffe sig en saadan juridisk Sikkerhed — og det maa man jo formode efter hans Udtalelser —, forekommer det mig at være et ganske mærkeligt radikalt Standpunkt at ville henlægge denne Afgørelse til de Jurister, der sidder i Administrationen som Tjenestemænd direkte under de paagældende Ministre.

Til det ærede 2det Medlem for 1ste Kreds (Hendriksen) skal jeg sige, at jeg naturligvis paaskønner, at det ærede Medlem i Dag i sine Udtalelser er kommet saadan lidt mere ned paa det Niveau, hvorpaa vi plejer at føre vore Forhandlinger i det høje Landsting, og som der er traditions-mæssig Hævd for gennem mange Aar. Dette paaskønner jeg, som sagt, i høj Grad, og jeg skal derfor indskrænke mig til at gøre nogle ganske faa Bemærkninger til det ærede Medlem.

Det ærede Medlem hævder fremdeles, at det Grundlovsforslag, der foreligger, ikke er noget Kompromis, at det i Virkeligheden er den fælles Aand, der har skabt det. Ja, men jeg vil dog gerne minde det ærede Medlem om, at Kendsgerningerne modsiger og modbeviser dette. Vi behøver blot at holde os til Valgretsaldere. Jeg har ikke bemærket, at man nu fra socialdemokratisk Side er gaaet over til 23 Aars Valgretsaldere som det naturlige og absolut rigtige Standpunkt. Jeg har derimod erfaret, at man ude i den politiske Agitation om dette Spørgsmaal siger og ogsaa skriver

i sine Blade — og det er jo meget forstaaeligt —, at man naturligvis har maattet bøje sig her for at faa Overenskomsten med de Konservative. Det ærede Medlem kan derfor næppe have Ret i sin Bedømmelse. Men dertil kommer, at jeg ikke begriber, det kan have nogen Interesse for det ærede Medlem og hans Vælgere at faa fastslaet, at det er den virkelige, vaskeægte Konservatisme, der finder Udtryk i dette Grundlovsforslag. Jeg tror, det ærede Medlem vil faa meget Besvær deraf — men det er naturligvis ikke *min* Hovedpine. Jeg synes ikke, det er rigtigt at fremstille Sagen under denne Form, og jeg tror, at det ærede Medlem, naar Sagen skal behandles ude blandt Vælgerne, vil erfare, at man er meget forbløffet over at høre, at det Præg, som Grundlovsforslaget har faaet, er det Præg, som de Konservative helt og holdent, til Punkt og Prikke har ønsket at give det.

Det ærede Medlem søgte at godtgøre, at han i Virkeligheden paa et meget tidligt Tidspunkt har haft forskellige Tanker med Hensyn til, hvordan Grundloven skulde se ud. Det kan vi jo alle sammen have haft. Det ærede Medlem oplyste endvidere, at han havde hvisket med sin Partiformand om saadanne Grundlovsændringer endogsaa før det Tidspunkt, da den konservative Fører i Grundlovsforhandlingerne holdt sin sørgeligt berømte Tale i Aarhus, som har været en besværlig Tale ikke alene for de konservativt indstillede Vælgere, men i Virkeligheden ogsaa for os, fordi man ganske naturligt svækkede Oppositionen igennem den Stilling, man her tog. Alt dette kan være meget godt og rigtigt, og det tvivler jeg naturligvis ikke om, naar det ærede Medlem siger det, men det var i og for sig ikke det, Sagen drejede sig om.

Sagen drejede sig om, hvilket Standpunkt det ærede Medlem havde i Forfatningsspørgsmaalet f. Eks. paa det Tidspunkt, da det ærede Medlem indtraadte i Forfatningskommissionen. Det er jo meget mere interessant, naar det ærede Medlem vil finde det naturligt at bebrejde Venstre den Stilling, vi har taget. Jeg minder i den Henseende om, at det ærede Medlem indtraadte i Forfatningskommissionen som Repræsentant for sit Parti, efter at Hr. Larsen-Badse var død. Vi kender alle i Forfatningskommissionen Hr. Larsen-Bades Standpunkt, vi ved, at det var Udtryk for Fastholden af Tokammersystemet. Nu udpegede det ærede Medlems Parti her i Landstinget det ærede Medlem til at indtræde i Forfatningskommissionen som Afløser for Hr. Larsen-Badse. Maa jeg da spørge: Indtraadte det ærede